

Anglija namerava zamašiti Hitlerju usta z ogromnim denarnim posojilom

London, Anglija. — Angleški diplomatski krogi se pečajo z načrtom, kako bi potolažili Hitlerja. Zdi se jim, da bi ga najlažje pridobili, če mu ponudijo veliko posojilo. Sliši se, da namerava Anglija pri tem prositi za sodelovanje tudi Zed. države.

Kakor se govori, nameravajo zavezniki ponuditi Nemčiji posojilo do vsote \$5,000,000,000. Za protiuslugo bi pa moral Hitler garantirati, da bo ukazal splošno razorožitev in da bodo nemške tovarne prenehale izdelovati orožje.

Na Jugoslavijo se zanašajo, da poravna spor med Romunijo in Bolgarijo

Bukarest, Romunija. — Razmere med Madžari in Romunci so vedno bolj napete. Madžarsko, italijansko in nemško časopisje piše o velikem zatiranju, ki ga morajo prenašati Madžari v Romuniji. Romunska pa pravi, da so to same izmišljotine. Najbrže je vse to podpirala Nemčija, kateri se ne zdi Romunija dovolj pokorna.

V Romuniji so vsled tega precej nemirni, ker se je Romunska zadnje čase zelo trudila, da se spoprijazni z Madžarsko in Bolgarijo. Romunska se je zanašala na Jugoslavijo, da pri tem po-

105 poročnih parov naenkrat poročenih

Montreal, Kanada. — V nedeljo je bilo v mestnem stadionu 105 mladih parov hkrati poročenih po katoliških obredih. Nad 20,000 ljudi se je udeležilo te izredne slavnosti. Popoldne je bila zabava istotam, pri kateri je bilo menda preveč mehke pijače, sladoleda in razburjenja, pa je zbolelo kar 200 oseb hkrati. Ambulance so delale "overtime" in bolnišnice so bile prenapolnjene. Vendar pa ni bilo resnih posledic.

Sredi stadiona je bil postavljen oltar. Tukaj je pokleknil en par, drugi so pa klečali v pripravljenih klopih okrog. Pri vsakem paru je bil po en duhovnik. Poročne obrede pri oltarju je izvršil nadškof Gauthier. Po mikrofoni se je njegove besede slišalo po vsem stadionu. In ko je par pred oltarjem rekel "da," so isto ponovili vsi ostali pari.

Zlato je zakopal

Coldwater, Colo. — Na neki farmi, ki jo je svoje čase lastoval Canary Philipps, so izkopali že tretjič zlat denar. Sumi se, da je zakopal cekine še leta 1904, katere je hotel skriti pred svojo sitno ženo. Sedanjí lastnik farme, Frank Belote, je denar izkopal. Nekaj denarja so našli pod verando, nekaj pa ga je farmer izoral. Vsega skupaj so našli zlatnikov v vrednosti \$3,000.

Ne pozabite!

Jutri je 25. dan v mesecu. To je eden najvažnejših dnevo, ko vas vaše društvo prijazno opominja, da poravnate asessment. Društvo je vaš prijatelj, ki vas ne zapusti v potrebi. Toda tudi vi ga ne smete zapustiti!

Brazilija bo pomagala Zed. državam v vojni

Rio de Janeiro. — Vplivni voditelji republike Brazilije so mnenja, da je imel predsednik Roosevelt popolnoma prav, ko je zahteval sprejetje nevtralitete postave. Brazilijanci so mnenja, da bi morale biti Zed. države glavna vodilna sila na svetu, ki bi držala v šahu fašistične države. V slučaju vojne ne bi imela Brazilija nobenega orožja ali municije naprodaj, pač pa bi imela mnogo surovin, kar bi prodajala za gotov denar. Odločno so se izjavili Brazilijanci, da bo ta republika stala z vso močjo na strani Zedinjenih držav v slučaju vojne.

AMERIŠKI ŽUPANI SVARIJO KONGRES

Washington, D. C. — Vsi člani kongresa so dobili od koncil ameriških županov svarilo, da kongres še pred zaključkom zasedanja nekaj ukrene glede zmanjšane vsote za reliefna dela. Če kongres nekaj ne ukrene v tem oziru, bo zavladal kaos v vseh večjih ameriških mestih, ki nimajo sredstev, da podpirajo one, ki bodo odslovljeni od WPA del.

Kot znano, bo do 1. septembra odslovljenih od WPA 650,000 delavcev, ki bodo padli v breme posameznim mestom, ker ne morejo dobiti zaposlitve v industriji. Kongres namreč ni dovolil dovolj velike vsote, da bi se moglo zaposliti pri WPA vse delavce, ki so zdaj tam zaposleni. Roosevelt je svaril kongres glede tega, toda kongres ga ni poslušal.

Mesta ne bodo mogla skrbeti za te odslovljene delavce, ker pač nimajo sredstev, torej je dolžnost kongresa oziroma vlade Zed. držav, da skrbi zanje, dokler ne pride v deželi zopet do boljših časov, ko bodo dobili delavci zaposlitev v privatni industriji.

Proti delavskim vohonom

Washington, D. C. — Senatni pododbor je odobril predlog, da se bo smatralo v bodoče nepostavno pošiljati vohune med delavce, ki potem poročajo delavsko gibanje kompanijam. Enako bo v bodoče prepovedano rabiti v delavskih nemirih plinske bombe in municijo. Sprejetje te postave je priporočal La Folletov komitej za civilno svobodščino. Zvezni generalni pravdnik Murphy je včeraj rekel, da bi rad videl, da je ta komitej še nadalje na delu. Ta komitej je med drugim tudi dokazal, da so privatna podjetja potrošila v zadnjih dveh letih \$2,000,000 za najemanje privatnih detektivov.

ŽENSKA MODA V NEMČIJI JE DOBILA MOČNO BRČO

Berlin, Nemčija. — Uradno glasilo nemških črnosrajčnikov je zlo mrzlo vodo na nemško ženstvo oziroma na njih modo in zlasti na klobuke. "Nemško ženstvo," pravi list, "se mora naučiti, da se obleka zavrže šele takrat, ko je ponošena in ne kadar pride iz mode." Nazičji vidijo v neprestano menjajoči modi samo zapravljjanje denarja na račun narodne ekonomije.

To in ono med našimi rojaki

Glasilo KSKJ poroča, da se je v tednu od 5. do 12. julija povečala zavarovalnina v tekoči kampanji za \$19,000.00. Skupna zavarovalnina v kampanji znaša dozdaj \$371,650.00, kar je zelo lepo in kaže na popoln uspeh kampanje.

Na 6. avgusta bo v Pittsburghu, Pa. dan 28. društveni spadoj h KSKJ. Zjutraj bo ob 10:30. Rev. M. Butala, duhovni vodja KSKJ daroval sv. mašo v slovenski cerkvi, popoldne se pa vrši program v Dells parku, Wildwood, Pa. Slavnosti se udeležijo gl. predsednik John Germ, gl. tajnik Jos. Zalar in še nekateri drugi gl. odborniki.

V Homer City, Pa. je umrla Mary Ferenčak, doma iz Podloga pri Leskovcu. Bila je stara 62 let. Zapušča družino.

V West Forest Hill, L. I. se je težko poškodovale slovenski ognjegasec John Maček. Odpeljan je bil v bolnišnico.

V Milwaukee, Wis. je umrla Mary Peich, stara 40 let, doma iz Novega mesta. Zapušča moža, dva sina in hčer, v stari domovini pa mater.

V Calumet, Mich. sta se nesrečila Leo Čop in Jos. Zorič, ki sta se vozila na motornem kolesu. Zdravita se v bolnišnici.

V Strabane, Pa. se je podala na operacijo Rose Kralj.

Na Eveleth, Minn. se je ustrelil 83 letni Martin Marolt. Vzrok samomora ni znan.

Na Ely, Minn. je umrl Jakob Golob, star 25 let. Zapušča starše, 3 brate in 3 sestre.

V Keewatinu, Minn. je umrl Frank Valentič, star 53 let. Zapušča družino.

V Milwaukee, Wis. bo deportiran Ilija Milović, ker je vodil gostilno, v kateri je imel ženske sumljivega karakterja. — Istotam sta obhajala srebrno poroko Jos. Marn in njegova žena.

V Sharon, Pa. je umrla Mary Lončar, stara 22 let in rojena v Ameriki. Zapušča mater, tri brate in tri sestre.

Blizu Girarda, O. je bil po nesreči ustrelen Mike Lužar, star 63 let, doma iz Zaloga pri Ljubljani. Tu zapušča ženo, štiri sinove in tri hčere ter brata. V Ameriki je bival 37 let.

V Clinton, Ind. je zadel mrtvoud rojaka Jos. Žerovnika. Zadel je po desni strani in izgubil je tudi glas.

Na Ely, Minn. je nagloma preminil John Stubler. Pri delu v rudniku mu je postalo slabo. Šel je domov in umrl.

V Pittsburghu, Pa. je umrl Alojzij Hlad star 59 let in doma s Planine pri Vipavi. Zapušča ženo in brata.

V Virginiji, Minn., je prenehal z poslovanjem rudarski sklad, v katerem je še približno \$100,000. Sklad je obstojal od leta 1900. Rudarji bodo dobili iz sklada procentualno, kolikor je kdo vanj vplačal.

V Lewistownu, Pa., je umrl Frank Mestek, star 55 let in doma iz Roba pri Vel. Laščah. Tukaj zapušča družino, v starem kraju pa tri brate in sestro.

Zadušnica

V cerkvi sv. Vida se bo brala jutri ob 6:30 sv. maša za pok. Uršulo Rakar. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabljeni.

* V Mehiki je povodenj pri Puebli zalila ozemlje, kjer je utonilo 16 oseb.

Poganski obredi pri krstu v Nemčiji

Copenhagen. — Iz Nemčije prihajajo poročila, da nemški nazijski pastori krščujejo otroke s tem, da jim posipljejo na glavo prst. To je edini pravi način krščenja, pravi nemška vlada. To že eden izmed obredov v nazijski religiji, ki jih je ukazal Hitler, ki hoče uvesti v državi poganske šege in navade izza časa, ko je nemški narod še častil stare tevtovske bogove. Zato pa Hitler preganja zlasti katoliško Cerkev, ker hoče, da bi ga narod častil kot boga, kar upa doseči z uvedbo starih poganskih običajev.

Rusija se nagiblje očividno k Nemčiji

Moskva, Rusija. — Po radiu se je razglasilo iz Moskve, da se vrše pogajanja med Rusijo in Nemčijo. O tem se je že dolgo šepetalo, čeprav sta Anglija in Francija trdili, da se bo Rusija gotovo priklonila zaveznikom proti osišču Rim-Berlin. To radijo naznanilo je prvo javno priznanje, da se vrše pogajanja med Moskvom in Berlinom. Hitler mora biti gotov, da bodo ta pogajanja zanj ugodno izpadla, sicer ne bi tako svojeglavno nastopal v gdanskem vprašanju.

Poročilo prodajnega davka

Vsak, ki izdaja odjemalcem znamke za prodajani davek, mora podati tozadevno šestmesečno poročilo do 31. julija. Za vsak dan potem bo država zahtevala \$1.00 kazni. V poročilu mora biti navedeno sledeče: ves promet od 1. januarja do 30. junija letos, število prodajnih znamk na rokah 1. januarja, koliko znamk je kupil v teku teh 6 mesecev in koliko jih je imel na roki 30. junija. To poročilo se lahko položi v glavnem uradu, 320 Engineers Bldg., ki je odprt vsak dan od 8:30 zjutraj do petih popoldne in v soboto do 12, v okrajnem sodniškem poslopu na Lakeside, ali kje drugje v mestu, kjer so ti uradi začasno nastanjeni.

Čestitke!

Čestitam vsem Jakobom in Ančkam k vašemu godu. Želim vam vsem srečo, zdravje in veselje — to so moje srčne želje. To vam želi iz dna srca vaša udana prijateljica — Tončka Jevnik.

Radi asesment

Članice društva "sv. Helene" so prošene, da plačajo asesment na 24. in 25. julija v Slov. domu na Holmes Ave. Naj nobena ne priinese plačat na dom tajnice, ker je ne bo doma.

NOBENEGA GLASU NI O UJETER AMERIŠKEM PASTORJU

Že od zadnjega torka ima nekak beduinska roparska tolpa ujetega pastora Rev. Rerould R. Goldnerja iz Magadore, O. S. svojim očetom in nekim arabskim dečkom, ki jima je bil za vodnika, sta se v torek vračala proti Jeruzalemu, ko jih je zajela tolpa 300 beduincev. Očeta in vodnika so izpustili s pogojem, da oče priinese \$5,000 odkupnine za sina. Generalni tajnik YMCA v Jeruzalemu je bil pripravljen položiti odkupnino, toda roparji

Čikaški škof se poganja za pravico delavstva

Chicago, Ill. — Čikaški pomožni škof Most Rev. Bernard J. Sheil, je imel značilen nagovor na delavce, ki spadajo h klavniški uniji. Škof je v svojem govoru vehementno branil pravice delavcev ter izrekel upanje, da bo delavstvo kmalu dobilo svoje pravične mezde, do katerih so upravičeni za pošteno življenje.

"Ako ima človek pravico do življenja," je rekel škof, "potem ima tudi pravico do poštenih pripomočkov, ki jih potrebuje v življenju. Nasprotuje si domneva, če se pripozna pravico do življenja, pa se obenem odrekuje pravica do obstoja v življenju. Delo je tisto, s čimer si človek služi kruh za življenje in za ohranitev onih, ki so od njega odvisni. Delo da človeku sredstva, ki so potrebna za življenje.

"Zato pa ima delavec pravico, da dobi od svojega dela ugodnosti, ki mu zagotavljajo pošteno preživljanje. Kadar mu delo ne daje več potrebnega vzdrževanja,

Mnogo se ugiblje, če bo šel Roosevelt na obisk v Anglijo

Washington, D. C. — Dasi mu prijatelji odsvetujejo iz političnih ozir, pa se tukaj trdi, da hoče Roosevelt resno bavi z načrtom, da bi vrnil obisk angleške kraljeve dvojice in sicer zdaj, ko je še predsednik Zed. držav. Mnenje naroda v deželi je protilemu, da bi šel predsednik v Evropo. Kakor je bil proti takrat, ko je šel Wilson čez morje.

Rooseveltovi nasprotniki so mnenja, da bi Rooseveltov obisk v Angliji zelo poslabšal nevtralnostališče Zed. držav v evropski situaciji. S tem bi namreč Roosevelt pokazal svetu, da so Zed. države na strani Anglije in

Lorain napreduje

Lorain, O. — Mestni avditor Frank Ayres in župan Albert R. Matuszak napovedujeta za to mesto preostanek v mestni blagajni za to leto. Razni mestni oddelki so dali proračun za letošnje stroške, ki bodo znašali \$693,546, za kar se bo dobilo kritje v obliki davkov in prejemkov od države. Vse je preračunano tako, da bodo dohodki večji od stroškov in da bo v blagajni konec leta lep preostanek, ker mestna administracija vodi posel na pravi gospodarski podlagi.

Od vseh strani romajo v London po denar

London, Anglija. — Anglija, ki nima denarja, da bi ga plačala vsaj za obresti na dolg Zed. državam, ga daje na razpolago vsaki evropski državi, ki ga hoče. Seve, če ima Anglija kaj korist od tega. Tako je Anglija posodila zadnje dni Poljski pet milijonov funtov sterlingov. Turčiji je obljubljenih 20 milijonov. Jugoslovanski regent princ Pavel je že govoril z Chamberlainom za vojno posojilo v znesku 60 milijonov funtov sterlingov. V Londonu je bil te dni zastopnik bolgarske vlade, Mochanoff, ki je mimogrede, takole slučajno, povprašal če bi Bolgarija dobila posojilo v Londonu. To je vse še poleg ogromnega posojila, ki ga namerava dati Anglija Hitlerju.

Socialisti proti McNuttu

New York, N. Y. — Norman Thomas, vodja socialistov v Ameriki, je pisal predsedniku Rooseveltu in ga svari, naj ne protežira McNutta, katerega smatrajo kot bodočega kandidata demokratske stranke za predsednika Zed. držav. Thomas pravi, da bo delavstvo nastopilo solidno proti McNuttu, ki je še kot governor države Indiane poslal vojaštvo nad stavkarje.

"AMERIŠKA DOMOVINA"**AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER**6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays**NAROČNINA:**

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po razpisalnih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 170, Mon., July 24, 1939

Privatna lastnina

Marsikdaj slišite ali čitate besedo kapital. Kaj je kapital? Kapital je lastnina, ki se rabi v produciranju bogastva. S kapitalom dobi človek stvari in predmete, ki so koristni za življenje. V svojem prvotnem pomenu kapital niti denar ni. Privatna lastnina pošteno pridobljenega kapitala se popolnoma strinja s fundamentalnimi krščanskimi, moralnimi in etničnimi principi.

Ali pomeni kapitalizem pravico, da lastujete privatno premoženje? Odgovor bi bil, da to ni potrebno, dasi ljudje v splošnem mislijo, da pomeni kapitalizem eno samo stvar, namreč pravico lastovati privatno premoženje. So pa na svetu tudi drugi principi v soglasju s krščanskimi nauki in principi, toda vsi odobrujejo privatno premoženje, ako je bilo pridobljeno na pošten način. Pravica lastovati privatno premoženje ima svojo podlago v človeški naravi.

Kaj prav za prav je kapitalizem? V strogem pomenu besede lahko ta izraz definiramo kot sistem, potom katerega ena generacija lahko izposujejo denar na obresti v produktivne svrhe. S tem seveda nastajajo dolгови, katere morajo plačati bodoče generacije. Ako bi bil kapitalizem vselej pošten, tedaj bi smel posojevati denar samo v produktivne svrhe in za primeroma nizke obresti.

Toda kapitalizem kot prevladuje danes, ni vselej ali mnogokrat v harmoniji s krščanskimi in moralnimi principi. Moderni kapitalizem je v zadnjih desetletjih naredil sledeče kapitalne napake: Moderni kapitalizem posojuje denar na obresti, in to za dela, ki ničesar koristnega ne producirajo. Nadalje, moderni kapitalizem, dočim naznanja svojo vero v privatno lastnino, osredotočuje bogastvo v rokah maloštevilnih in tako oropa mase orožja, da bi producirale.

Moderni kapitalizem je prepričan, da ljudje lahko privatno regulirajo in izdelujejo denar. Moderni kapitalizem posluje za profit, plačuje maloštevilnim lastnikom industrije letne dividende, dočim plačuje delavcem le tedaj, kadar v resnici delajo. To je na več načinov nepošteno.

Nasproti kapitalizmu pa trdita socializem in komunizem, da bi morala vse bogastvo lastovati država, kar je napačno. Ako kapitalizem dela napake, tedaj je dolžnost države ta, da popravi te napake, da spravi kapitalizem na pošteno in v resnici produktivno pot, ne pa da država zapleni ves denar in vso privatno lastnino kot uči socializem in komunizem.

Na primer, vrhovni apostol socializma, Karl Marx, je učil, da se mora odpraviti vsa privatna lastnina in da mora država lastovati vse narodno bogastvo in narodno premoženje. Tak nauk je eden glavnih vzrokov, da se socializem ne more širiti med ljudmi, kajti sleherni, ki dela, hoče imeti za služek. Pri tem so nekateri izredno pridni, marljivi, varčni, dočim so drugi zapravljivi, leni in delajo le prisiljeno. Da bi se marljivim in varčnim vzelo privatno premoženje, bi bila ogromna krivica.

Socializem ali komunizem se v Ameriki nikdar ne bosta razširila ali pa pregovorila večino naroda, da sledi njih naukom, ker sta oba sistema proti-ameriška, nista demokratična, ker kradeta svobodo posameznika in ne dovolujeta razvoj individualnosti, pač pa povzročata, da človek postane nekak stroj, ki ima nad seboj tisoče vladnih uradnikov, ki mu zapovedujejo. V rakem položaju zgine svoboda, in kakšno je življenje, to vidimo predvsem v Rusiji, kjer danes sicer vse dela, toda ogromna večina ljudi strada in hodi v umazanih oblekah, dočim se voditelji, ki so svoječasnno hodili v gostilne za pet centov pelco pive, vozijo v razkošnih avtomobilih.

Da se popravijo razmere in se ustvari življenje, ki je spodobno povprečnega človeka, se moramo predvsem zanimali za poslovanje naše vlade. Ob volivnih dnevih se ne sme ostajati doma, tekmo leta se pa mora zasledovati vse, kar se godi pri vladi. Ameriški narod zna prisiliti svojo vladu, da posluje tako, kakor narod želi in to je že tudi večkrat dokazal.

Kaj pravite?

Če človek izgubi ključ od hišnih vrat ali avtomobila, ni nič čudnega. Ampak, da se je izgubil v Modesto, Cal. ključ, ki je tehtal 100 funtov in je bil šest čevljev visok, to je pa že novica. Poročilo ne pove, kdo ga je nosil v žepu. Ključ je bil narejen, da so z njim odprli nov most preko reke Tuolumne.

Vsak pes ima svoj dan, pravijo. Tako so imeli tudi nekateri stanovaleci v Painesville, O. svojo radost, ko je ugasnila elektrika za pet ur. Do veljave so namreč prišli tisti, ki ne marajo poslušati radio. Polnih pet ur so njih ušesa uživala nebeško tihoto.

Nemški narod je bil te dni osrečen z novo knjigo, katero je spisal feldmaršal Goering. Naslov knjige je "Aufbau einer Nation" (porast naroda). V tej knjigi se poveljuje Hitlerja, da je nezmožljiv. Če to velja za Dolfeta v preteklosti, naj že bo. Če pa knjiga govori o bodočnosti, se bo pa nekega lepega dne videlo, kako se je Hitler urezal.

BESEDA IZ NARODA**Namen se spolnjuje**

V mojih dopisih za slovensko banko The North American Bank Co., sem odločno poudarjal, da je bila banka reorganizirana, da bo pomagala likvidirati zamrznjeni denar vlagateljev. Kdo so ti vlagatelji? Mi Slovenci, ki smo sedaj delničarji tudi nove, poslujoče trgovske banke. Tudi moj pristop v direktorij in v predsedniški urad sem sprejel največ v namenu, da bi banka banki pomagala do zaželenega cilja.

Sedaj odkar je bila prva, da se lažje razumemo imenujem prejšnjo banko "staro" banko in sedaj poslujočo pa "novo" banko, da ne bo potreba rabiti dolgega imena The North American Mortgage & Loan Co., kar je pravilno.

Tako imamo od tedaj, ko je bila stara banka zaprta in nova reorganizirana, vseeno dve banke. Več časa sta bili skupaj, zadnje čase sta pa razdeljeni, vsaka v svoje prostore, ko so bili nekateri mnenja, da bo to boljše za novo banko. To sem omenil samo mimogrede, da bo lažje razumeti bralcem to, kar hočem povedati.

Prvi korak za dosego obljube, da banka banki pomaga je bil narejen v terek, ko je nova banka prevzela od stare za \$32,401.05 vknjižb na posojila. Z drugo besedo rečeno, da smo prevzeli vknjižbe, ki so narejene na 12 različnih domov naših ljudi, ki plačujejo ali so plačevali stari banki obresti na dolg, za hišo ali dom.

Ker se stara banka pripravljala, da likvidira vse, kar je lastnine v posestvih na ime banke in izplača vse vloge vlagateljem čimprej mogoče, je bilo potreba, da smo se sporazumeli za odkup, kakor je bilo prej omenjeno.

S tem je narejen korak v dvojno korist. Prvič je dobila stara banka \$32,401.05 več za vlagatelje; drugič nova banka pa je dobila dobre investicije in bo lahko za delničarje zaslužila na obrestih za njih v delnice investirani denar. Tako je dvojna korist, poleg tega pa smo toliko bližje cilja, da bo stara banka hitreje dosegla cilj likvidacije.

To bi morali vsi delničarji nove banke vpoštevati. Samo na ta način bomo lahko pomagali vlagateljem, da bodo hitreje prišli do svojega denarja. Ker smo skoro eni in isti prizadeti, bi morali storiti več v tem pogledu, da bi se vloge nove banke, ki je postavljena na solidno podlago z zavarovalnino, dvignile. Saj vidimo, da z novimi vlogami lahko odkupujemo od stare banke dobre investicije, ki jih naša nova banka potrebuje, stara pa jih mora prodajati drugim.

Sedaj pa poglejmo še drugo dobro stran in to je naša nova banka. Pisal sem že, da je možnost v naši novi banki doseči velike uspehe, če se vsi delničarji zavzamemo, da pomnožimo svoje vloge.

Videli smo, da bi imeli koristi za obe banke, če bi imeli dovolj denarja, da bi lahko prekupili od stare banke vse, kar je vrednega, ker ta mora prodati in izročiti itak vse drugim. S tem, da ji pomagamo z odkupovanjem si pomagamo samim sebi na dvojen način. Kolikor je nam v korist, da dobimo zamrznjeni denar, prav toliko bo nam v korist, ko bomo imeli več denarja v novi banki, ki nam na delnicah prinaša lepe obresti, kakor smo že prej omenili. Kdo se nebi potem zanimal za lastno korist?

Vsak pameten človek se mora s tem strinjati. Kdor tega ne vidi in kdor noče na ta način sodelovati, je ali sovražen napram samemu sebi, ali pa nalašč noče, da bi imeli v naselbini lastno trgovsko banko. Eno ali drugo je,

tako jaz vidim.

Še vedno trdim, da pričakujemo zelo dobre bodočnosti za novo banko, kar je pa seveda odvisno od nas delničarjev. Iz navedenih poročil in dejanj, ste lahko spoznali, da gremo za tem, da se pomagamo našemu narodu, da pride zopet nazaj po banki do viška veljave katero je nekoč imel.

Bodočnost je pred nami in živeti moramo naprej! Če nečemo Slovenci imeti svoje lastne banke, bomo pa lepo ponižno hodili pod tujo streho po isto, kar bi lahko ponosno in častno lastovali sami in bi drugi morali hoditi k nam. Priznati moram, da imamo lepo število zelo finih kompanij, ki z nami poslujejo v čerkovnem prometu. Teh bomo dobili še vedno več, ker nam sami priznavajo, da je pri nas boljše postrežba kot kje drugje in to tudi nekaj šteje!

Ponos naroda tudi nekaj velja. Že radi tega bi morali malo žrtvovati, pa bi dosegli veliko v napredku. Bodimo ponosni, da imamo lastno trgovsko banko. Sedaj, ko jo imamo, jo ne cenimo, če bi jo pa izgubili in to se lahko tudi zgodi, če se ne bomo zanj bolj zanimali, potem bomo tarnali zastoj nad lastno krivdo in to žalovanje nam ne bo nič pomagalo.

A. Grdina, predsednik.

Pri gostoljubnih ljudeh

Cleveland, O. — Ker smo mestni ljudje v vednem dimu in prahu, si človek zaželi, da gre včasih na deželo. Tako sva se tudi midva, z mojo boljšo polovico zmisli, da za par dni odpotujeva na odhiti. Ker pa je bil Mr. Grdina nekaj dni pred odhodom pri nas, nam je svetoval naj gremo na Willard, Wisc. Priponil je, da so tam lepe farme in uljudni ljudje. No, Mr. Grdina je zanesljiv človek, smo mu tudi verjeli.

Korajža velja, torej na Willard. Sedaj pa nastane vprašanje s čim se odpeljemo? Za evroplan smo prelahki, naša kočija (avto) je tudi že v letih in mogoče nam kje na samoti odpove. Poslužili smo se torej busa. Prvega julija smo torej odinili ob osmih zjutraj iz Clevelanda. Večnja je bila dokaj prijetna do Chicago, posebno mladim je ugajala, ker so vajeni skakanja. Šli smo namreč soproga, starejša hči Marie, in od hčerke hči Miss Vidmar in moja malenkost.

Ko se pripeljemo v Chicago so bili že vsi busi polni, ker pa nas je ostalo še za skoro en bus, se nekdo domisli, da imajo neke v garagi še en star bus. Ta je bil menda že več let na penziji, nekateri so mrmrali, pa kaj hočeš, pojdi ali ostan! Torej vstopili smo in jaz sem bil toliko srčen, da sem dobil sedež, ker je bila cev za paro (starinska reč) ravno pri mojem sedežu, nisem mogel svojih nog ne stegniti ni skrčiti. Mislim sem si, to bo pa že pokora na tem svetu. Odrinemo, po mesto smo šli bolj počasi, je še bilo, sicer je cvilo in jamralo, bi rekel kot duše v vicah.

Prišli smo iz mesta in sedaj je pa tudi bolj pognal, nas je pa premetavalo, kot za stavo. Večkrat sem se prijel za zelonode, da sem se prepričal če je še na pravem mestu. Najbolj pa sem se bal za mojo boljšo polovico, ker je bolj okrogla, saj veste, da so ženske bolj občutljive. Ko nas je, bi rekel pritresel, tisti bus do Madisona, smo vzeli drugi bus. Ta je bil pa že malo boljši, čeravno nas je tudi sem in tja včasih malo potresel.

Ko pridemo na mesto, nas je že čakal Tolenov Joe s svojim avtomobilom, namenjeni smo bili namreč k Tolenovim. Mr. To-

lenij je dolenska korenina, gospa pa je doma iz Sodražice p. d. Oštirjeva Mary. Kot se je fant izrazil nas je čakal dve uri in pol na postaji. Res potrpežljiv človek.

Bila je precej dolga vožnja, a, ko smo prišli k Tolenovim, smo pozabili na vse težave, saj ni čuda, videli se nismo že 47 let, za res dolga doba. Nikakor ne morem pozabiti kako smo bili uljudno sprejeti in postreženi. Vse nam je bilo na razpolago. Kako se človek dobro počuti, ko pride k tako uljudni in postrežljivi krščanski družini. Tam je molitev na dnevnem redu, kar se v mestu tako pogosto pogreša. Srečni so starši, ki imajo tako lepo v katoliškem duhu vzgojeno družino. Ko smo se enkrat "ukvartirali," je prišla vsa družina skupaj in eden je prijazenjši od drugega.

Mrs. Tolenij, kar ni vedela s čim naj bi nam postregla, vse nam je hotela znositi. Mr. Tolenij je pa zares mož, s katerim je res lušno občevati. Marsikaj zanimivega sem zvedel od nje, človek bi ga poslušal kar naprej.

Drugi dan smo šli na kosilo k hčerki Mrs. Tolenij, ki se piše po možu Lekan. Za obed so nam servirali celo srnjaka, ki ga nisem še nikdar prej jedel. Zelo prijazna družina je to. Tretji dan smo pa obiskali Mr. Bajukove (Mrs. Bajuk je sestrična č. g. kanonika Omana in jo ravno takrat ni bilo doma). Mr. Bajuk nam je postregel s pivom domačega izdelka, sicer ne vem koliko procentov je imel, a dober je bil pa le.

Nato odrinemo k Lesarjevim, ki jih pa ni bilo doma, le hčerka nam je povedala, da jih ni doma in da se gotovo vidimo zvečer pri Peruškovih. Potem smo se ustavili pri Čampovih, prava Ribniška korenina, doma je iz vasi Bate, on nam je postregel z dobrim vinom in pivom, čeravno že v letih, nam je marsikatero šaljivo povedal, da smo se kar težko ločili od njega. Zaključni večer, pa smo imeli pri Peruškovih. Tam so nam postregli z okusno večerjo in ker smo se dobro navečerjali, je bilo treba tiste dobrote tudi s čim zaliti. Mr. Perušek je takoj videl, da še nečesa potrebujemo, je takoj prinesel vina in pive, da smo bili kmalu vsi v rožicah.

Kadar je pa človek dobro razpoložen, pride na vrsto tudi pije. Začela je mladina in potem smo pa še "oldtajmarji" pritisnili, da se je kar hiša tresla. Da je bil večer še bolj zabaven, smo imeli v naši sredi č. g. Murna. Čeravno je mož bolj rahlega zdravlja, je vseeno kakšno šaljivo povedal.

Bodite vsi skupaj najlepše pozdravljeni in hvala za vljudnost!

John Gornik,
Giddings Road.**ZAHVALA**

Gilbert, Minn. — Predzadnji teden junija t. l. sem se že četrtič na obisku mudila v naši znani ameriški metropoli, Clevelandu, O. Tam se vedno počutim, kakor v svojem rojstnem kraju, ker imam ondi dosti znanec in nekaj sorodnikov iz naše vasi Mala Slevca pri Vel. Laščah. Cleveland se mi vedno bolj dopade in sicer tako, da bi najraje kar tam ostala.

Povodom mojega zadnjega obiska izrekam nastopnim lepo zahvalo za izkazano mi naklonjenost, postrežbo in prijaznost: Mr. Antonu Grdina, ker me je prišel na postajo z avtom čakati, me vozil po mestu in mi razkazal Jugoslovanski Kulturni vrt. Hvala mojim sorodnikom Mr. in Mrs. Louis Kraus na Keewanee Ave., potem moji sodomačinki in sosedu Mrs. Jennie Levstik na 1124 E. 77th St., kjer sem stanovala; potem sorodnikom Krausove družine na Tracy Ave., katero poznam še iz mo-

jih mladih let. Hvala tudi Modrijanovim na Keewanee Ave. posebno za one okusne črešnje, katere sem na njih vrtu trgala in zobala. Hvala uredniku Glasila br. Iv. Zupanu, ker me je tako prijazno sprejel v svojem uradu, tako tudi Mr. Fr. Tureku, uredniku glasila SDZ., mojemu sodomačinu. Obiskala sem tudi v uredništvu Mr. Louis J. Pirca, ki je bil zelo prijazen z menoj, par dni zatem sem pa čitala o njegovi nepričakovani ali nagli smrti. Bodi mu ohranjen najblajši spomin! Potem izrekam zahvalo urednici Zarje Mrs. Albini Novak, ki me je vozila okoli, k Mrs. Josephine Lausche-Welf in k Miss Mary Udovich; tako tudi lepa zahvala obema temo znanima pevkama, ker sem jih imela čast osebno videti, saj njih plošče tukaj najraje poslušam. Hvala tudi moji sosedu ali sodomačinki Mrs. Mary Hochevar ter njenemu možu za naklonjenost; pri tem ne mislim Mrs. Hochevar iz Euclida na Miller Ave. Obiskala sem tudi Mr. in Mrs. John Adamich, moje sosedu in Mr. Antona Korošca na Addison Rd., ki je pa žal bolan, da ne more hoditi. Hvala vsem tem, Mr. Korošcu pa želim zopetno ljubo zdravje. Živeli nepozabni mi Clevelandčani!

Kristina Kolar.

IZ DOMOVINE

—Iz Cerknice. Naš kraj in vso Notranjsko je pretresla žalostna novica, da je v ljubljanski bolnišnici po hudi operaciji na ledvicah umrl Janez Lovko, po d. Vrdjan iz Cerknice. Huda bolezen, ki ga je dajala že dolga leta, a je odhod na operacijo odlagal iz meseca v mesec, ga je vzela rodbini, domu in vsemu kraju.

Pokojnik je bil pristni primer pravega Notranjca, ki sta ga skopa zemlja in stiska v mladosti pognali v tujino, v Ameriko, kamor je šel prvič leta 1905., drugič pa 1913. Toda brž ko je mogel, se je zrel in skušen vrnil v rojstni kraj ter živel tu v delu za svoj dom in za druge. Bil je poštenjak, vzgleden gospodar, mož, čigar preudarna beseda je vedno zalegla in odločujoče pomagala ob vsaki priliki, pa naj je bilo to pri političnem, organizacijskem, gospodarskem ali prosvetnem delu, pri poravnavanju sporov ali pri pobudi za nove reči.

Pokojnik je bil od leta 1934. načelnik hranilnice in posojilnice in je plodna obnovitev tega največjega denarnega zavoda na Notranjskem v veliki meri zaslu-ga njegove preudarnosti in pametnega dela. Bil je občinski odbornik, odbornik in krajevni organizaciji JRZ, pri Kmetijski podružnici in Kmetijski zadrugi. Ta je prav za prav njegovo delo in je v najhujših časih krize pomagala lajšati stisko obmejnega prebivalstva s tem, da mu je oskrbovala poceni žito in moko in druge potrebščine.

Pokojnik Lovko je bil mož, kakršnih na Notranjskem žal ni na izbiro, njegov odhod se bo hudo poznal v cerkniškem življenju, če že ne omenjamo bolečine, ki jo bo ta izguba prizadela ženi in hčerki ter ogromnem številu njegovih znanec in prijateljev po vsej Notranjski. Umrl je mož, čigar življenje in delo je bilo vsem vzgled in bo ostalo zapisano v kraju, za katerega je delal!

—Smrtna nesreča Slovenca v Beogradu. V nedavni noči se je v bližini Kolarčevega ljudskega vseučilišča v Beogradu smrtno ponesrečil 46-letni delavec Slovenec Alojzij Kubec. Večer je prebil pri nekem prijatelju, ki ga je proti polnoči spremil do tramvaja. Niso pa še prišli do tramvajskega postajališča, ko je pribrzel mimo tramvajski voz s priklonim vozom. Kubec se je pognal nanj, pa mu je spodrsnilo na stopnici zadnjih

vrat prvega voza tako, da ga je zaneslo pod drugi voz, ki mu je odrezal obe nogi. Nesrečnega moža so prepeljali v bolnišnico, kjer je še ponoči umrl. Zapustil je dva otroke.

Če verjamele al' pa ne

Veste, nemški feldmaršal Goering je umrl. Se reče, saj ni še umrl (dasi bi ga ne bilo nič škoda), ampak recimo, da je umrl. Pa je, kakopak, marširal naravnost pred nebeška vrata, ker on hoče tudi po smrti najboljšiše.

Pred vrati je mogočno zakasljaj in se je zelo čudil, da ga niso čakali že z bando. Menda ja! Pa čisto malo odpre vrata sv. Peter, da vidi, kaj za ena duša bi rada notri. Ko zagleda Goeringa, ki ga ima na kotumacu radi njegovega preganjanja katoličanov po Nemčiji, mu reče: "Kaj bi pa radi?"

"Kaj bi rad!" se mogočno zadere Goering. "Kakšno vprašanje! V nebesa hočem!"

"Ne vem kako bo s to rečjo," pomišlja nebeški vratar, "malo počakajte, grem vprašat nebeškega Očeta." Pa odhiti pred božji prestol do svojega Gospodarja in mu reče:

"Zunaj je feldmaršal Goering, tista desna roka kaprola Hitlerja. Na vsak način zahteva, da ga moramo spustiti v nebesa. Po mojem ne zasluži. In tudi nevarno je. Kakor hitro mu odpremo vrata, pa stavim, da se bo vsedel na moj stol, odkoder ga živ krst ne bo več pregnal. Saj ga poznam, ošabneža in mogočnega!"

"Peter, kar pusti ga notri," mu dobrohotno reče Oče. "Če bi se pa res vsedel na tvoj stol, ga bom pa že jaz spravil doli."

Peter gre nazaj k vratom in odpre Goeringu vrata, čeprav se mu je videlo, da mu njegov prihod ni prav nič všeč.

Goering ošabno stopa po nebesih, si ogleduje vse zanimivosti, pa reče Petru: "No, saj imate lepo tukaj. Skoro tako lepo kot v našem rajhu." To reki se vsede na Petrov stol in se komodno nasloni nazaj.

Sv. Peter je kar poskočil, ko je to videl in takoj je letel k nebeškemu Očetu, da se pritoži. "Vidite," je rekel, "kaj nisem vedel, da se bo vsedel na moj stol! Že sedi, pa se ne premakne."

"Pojdi lepo k njemu in ga izlepa pregovori, morda bo pa kaj pomagalo," ga tolaži Oče.

"Bom šel, pa ne verjamem, da bi kaj zaleglo." Gre nazaj in prijazno reče Goeringu: "Vi, gospod feldmaršal, morda ne veste, ampak ta stol je moj in meni odločen. Bodite tako prijazni in mufajte!"

"Kakopak!" se zadere Goering, "tukaj meni ne bo nihče zapovedoval. Če je moja beseda veljala na Nemškem, bo tudi tukaj. Veseli bodite, da ni Hitlerja tukaj, on bi vam že pokazal. Jaz ostanem, kjer sem in basta!"

Sveti Peter gre nazaj k nebeškemu očetu in mu toži: "Ne premakne se pa se ne in se tudi ne bo, kolikor ga jaz poznam. Kje bom pa zdaj jaz sedel?"

"Kar potolaži se, bom že jaz napravil, da bo prav. Kar lepo nazaj pojdi in pazi, kako se bo zadeva rešila."

Potem je nebeški Oče poklical nekaj korov angelov in jim nekaj zašepetal na uho, ki so potem vzeli svoje pozavne, trobente, bobne in piščali, pa odhiteli ven pred nebeška vrata. Kmalu zatem se zasliši zunaj najlepši marš, ki si ga more človek misliti. Komaj to Goering zasliši, ostrmi, potem pa skoči pokonci in jo vlije skozi nebeška vrata, spotoma kriče: "Hitler je prišel! Hitler je prišel!" Komaj je Goering izginil skozi vrata, jih je sv. Peter hitro za njim zaklenil in se zadovoljno zopet vsedel na izpraznjeni stol. Kam je pa potem Goering šel, pa ne vem povedati, če ni mar poskusil doli v kleti.

WINNETOU

Po nemškem tiskarstvu K. Maya

Santer je torej zvedel, da je v poznal sem njen glas. bližini ležišče zlata —

In davi je eden izmed njih splezal na drevo in se ogledoval po ravnini. Videl je, da sta odšla Inču čuna in njegova otroka —

In pustili so konje v grmovju in šli za njimi —

Winnetou je bil v nevarnosti! Nšo ču tudi in njen oče tudi —!

Koj, nemudoma sem moral za njimi!

Nisem se vrnil v tabor, mnogo časa bi bil izgubil. Brž sem odvezal enega izmed konj, šinil v sedlo in skokoma oddirjal po sledi roparjev.

Med potom sem premišljeval, kako si naj pomagam, če bi sled izgubil. Kako bom našel kraj, kamor je odšel Inču čuna po zlato —?

Winnetou je pripovedoval o hribovju, imenoval ga je Nugget cil. Nugget je zlato v zrnih, cil pa je apaska beseda in pomeni hrib. Nugget cil je bila vseka kor višina, hrib ali pa gora.

Oziral sem se po ravnini.

Na severu, v smeri sledi, se je dvigalo hribovje, poraščeno z gozdovi. Eden tistih vrhov je bil gotovo Nugget cil, o tem nisem prav nič dvomil. Saj daleč zakladnica Inču čune ni mogla biti, peš so potovali in opoldne so se že mislili vrniti.

Vse prepočasni mi je dirjala mrha, ki sem jo v naglici zagrabil. Utrgal sem mimogrede vejico z grmovja pa konja pretepal, da se mi je že kar smilil. In dirjal je, kar je bilo v njegovih močeh.

Sled Santerja in njegovih tovarišev je trčila ob sled Apačev in se z njo združila. Višine so rastle vse bolj iz ravne savane, ravnina je prešla v gubast svet, zajezdil sem v dolino, hribovje se mi je odprlo.

Sled je peljala nekaj časa po dolini, pa se izgubila v gramozu, ki so ga hudourniki nanosili iz višin. Nisem se ustavil, nisem šel iskat sledov. Saj je bilo samo po sebi umljivo, da so Apači jezдили v hribovje, torej po dolni navzgor.

Pa kmalu se je iz doline odprla na desno soteska. Tla so bila kamenita. Ali so se obrnili na desno po soteski, ali so jezdili dalje po dolini —?

Skočil sem s konja in preiskal prod. Ni bilo lahko najti sledi, pa našel sem jo le, dobrega učitelja sem imel. Peljala pa je sled v sotesko in po njej navzgor.

Spet sem zajahal in jezdil za sledjo. Toda spet se je pot cepila in iznova sem moral iz sedla. Najbrž bo treba še nekajkrat razjahati, sem si mislil, in ker je bila površ pot še precej strma, mi je bil konj napoti. Privezal sem ga k drevesu, poiskal sled in hitel peš dalje.

Pehal sem se po ozki, kameniti drči navzgor, suha je bila in strma. V skokih sem se zaganjal, da mi je sape zmanjkovalo.

Vrhu drče sem zasopel obstal na strmem grebenu, da si oddahnem. Pa dolgo nisem počival, neznan strah me je gnal dalje. Planil sem na drugi strani grebena po strmini navzdol. Sled je krenila v gozd.

Pohitel sem med drevje. Nagosto je stalo, pa se je kmalu zredčilo, jasa se je zasvetila pred menoj.

Ali so na njej moji prijatelji? Strašna slutnja me je podila dalje.

Nisem še prispel na jaso, ko so počili strelji. In koj nato je jeknil po gozdu krik.

Kakor oster nož me je presunilo. Poznal sem krik.

Bil je smrtni krik Apačev —

Nisem več hitel, nisem tekel, poglaval sem se na jaso, kakor se besna roparica vrže na svoj plen.

Spet je počil trle in še eden. Winnetouova dvocevka je bila,

Hvala Bogu! Živ je še! Kajti kdor je mrtev, ne more več streljati.

Še nekaj silnih skokov. Na jasi sem bil.

Obstal sem kakor od strele zadet.

Jasa ni bila razsežna. Sredi nje sta ležala Inču čuna in Nšo ču. Ali sta bila še živa, tega v tistem trenutku nisem razločil. Nekaj v stran je ležala velika skala, za njo je čepel Winnetou. Pravkar je nabijal puško. Na levi sta stala dva človeka, skrita za debli, s puškami v rokah, vsak hip pripravljeni, da ustreli, če bi se Winnetou prikazal izza skale. Na desni pa se je nekdo previdno plazil med drevjem. Obkrožiti je hotel Winnetoua in mu priti za hrbet. Četrty napadalec pa je ležal na trati pred menoj, mrtev, zadet v čelo.

Tista na levi sta bila Winnetou trenutno nevarnejša ko oni tretji. Dvignil sem medvedarico in oba ustrelil. Ni bilo časa, da bi puško spet nabil. Tretji, ki se je plazil med drevjem, je čul strele, obrnil se je in me zapazil. Ustrelil je, vrgel sem se na stran, ni me zadel. Planil sem nad njega. Santer je bil. Pa ni ni čakal, skočil je v gozd.

Živega sem hotel dobiti, poglaval sem se za njim. Pa razdalja je bila le prevelika. Izginil je med drevjem, še preden sem prišel blizu.

Kajpada je pustil sled za seboj. Poiskal sem jo in hitel za njo. Toda tako sled pobirati po gozdu je zamuden posel. Uvidel sem, da ga ne dobim več.

Obrnil sem se nazaj na jaso. Morebiti me je Winnetou potreboval.

Klečal je pri očetu in sestri in ju preiskoval. Ko me je videl, je vstal. Vse življenje ne bom pozabil njegovega pogleda. Blazna bolest je govorila iz njega.

"Moj brat Old Shatterhand vidim, kaj se je zgodilo!" je tožil. "Nšo ču, najlepša in najboljša hčerka Apačev, ne bo potovala v mesta belih ljudi —. Še je življenje v njej, pa oči ne bo več odprla —"

Nič nisem rekel, nič nisem vprašal. Kaj bi naj bil tudi govoril —? Saj sem videl in vedel, kaj se je zgodilo.

Oče in hčerka sta ležala v mlaki krvi drug poleg drugega. Inču čuna je bil zadet v glavo. Nšo ču pa v prsi. Oče je bil takoj mrtev, Nšo ču je še dihal, težko in hropeče, nežni srebrnobronasti dihi njenega obraza je bledele, ljubka polna lica so ji upadala in smrtne sence so legale na nje.

Zganila se je. Obrnila je glavo k očetu, oči so se ji počasi odprle. Videla je lužo krvi in silno se je prestrašila. Pomišljala je. Spomnila se je, kaj se je zgodilo. Globoko, hropeče je vzdihnila.

Pokleknila sva k njej.

Nšo ču — moja ljuba, dobra sestra —! je bolestno tožil Winnetou. Iz njegovega glasu je dočela brezmejna žalost in potrlost, ki se popisati ne da.

Obrnila je oči k njemu.

"Winnetou — moj — brat —!" je šepetala. "Maščuj — maščuj — me —!"

Zagledala je mene. Vesel smehljal ji je za trenutek šinil po licu.

"Old — Shatter — hand —!" je dahnila. "Ti — si — tukaj! Sedaj — umrjem — tako —"

Več nisva čula. Smrt ji je za vedno zaprla oči.

Bilo mi je, kot da se mi trga iz telesa. Neznosno me je dušilo. Planil sem na noge in zakričal, zakričal, da je jeknilo po hribovju.

Tudi Winnetou je vstal, počasi, kot da ga gora teži. Oklenil se me je z rokama krog vratu in tožil:

1939	JULY	1939
Su	Mo	Di
2	3	4
5	6	7
8	9	10
11	12	13
14	15	16
17	18	19
20	21	22
23	24	25
26	27	28
29	30	31

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

JULIJ

30.—Društvo Slova št. 43 SDZ, Niles, O., priredi piknik na John Samuel's farmi. Igral bo Jack Pershinov orkester iz Warren, O.

AVGUST

6.—Fara Marije Vnebovzete priredi piknik na Pintarjevi farmi.

6.—Društvo Soča št. 26 SDZ priredi piknik na vrtu Slovenskega doma na 6818 Denison Ave.

12.—Društvo Bled št. 20 SDZ priredi zabavo na Zornovih prostorih v počast novim članom, ki so pristopili tekom kampanje.

13.—Društvo Danica št. 34 SDZ, piknik na Zornovih prostorih, Bradley Rd.

13.—Društvo Ameriški Slovenci št. 21 SDZ, Lorain, O., piknik na Lovčevih prostorih na Clinton Ave.

20.—Piknik Zveze društev Najsv. Imena na Špelkotovi farmi.

20.—Skupni koncert odraslih in mladinskih pevskih zborov pod avspico Slovenskih narodnih domov.

27.—Olimpiada SDZ na Pintarjevih prostorih.

27.—Workmen's Sick and Death Benefit Society, piknik na Stuskovu farmi.

27.—Piknik skupnih društev fare sv. Lovrenca pri Mr. Zornu na Bradley Rd.

SEPTEMBER

2.—Proslava 45-letnice KSKJ priredi društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ na Pintarjevi farmi.

2.—Društvo Majnik št. 28 SDZ, Barberton, O., praznuje 25-letnico obstoja v dvorani društva Domovina, na 14. cesti.

2.—Sam. društvo Presv. Srca Jezusovega praznuje 40-letnico v avditoriju S. N. Doma.

ma na St. Clair Ave.

9.—Eddie-Kovačič-for-Council ples v Twilight Ballroom.

9.—Lucky Stars SDZ, plesna veselica v avditoriju SND.

10.—Proslava 10-letnega obstoja podružnice št. 32 SZZ v cerkveni dvorani sv. Kristine.

23.—Društvo Martha Washington št. 38 SDZ priredi plesno veselico v avditoriju S. N. Doma.

23.—Društvo sv. Cecilije št. 37 SDZ, ples v Twilight Ballroom.

24.—Plesna veselica SZZ v dvorani sv. Kristine na Bliss Rd.

OKTOBER

7.—St. Vitus Cadets, ples v Twilight Ballroom.

7.—Little Flower Cadets SWU No. 47, plesna veselica.

7.—Društvo Marije Magdalene, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

8.—Skupni mladinski pevski zbori, koncert in ples v avditoriju S. N. Doma.

8.—Konzert združenih pevskih zborov mladine v S. N. Domu na St. Clair Ave.

12.—Plesna veselica društva Mother of Perpetual Help, reda Katoliških Borštarnjev.

14.—Društvo Zumberak HBZ, ples v Twilight Ballroom.

14.—Društvo Dvor Marije Pomagaj št. 1640 priredi plesno zabavo v Slovenskem domu na Holmes Ave.

21.—Bunco Girls' Club, ples v Twilight Ballroom.

21.—Društvo Valentin Vodnik št. 35 SDZ, plesna veselica v Jugoslovanskem narodnem domu na W. 130th St. in McGowan Ave., West Park.

26.—Društvo Clairwoods št. 40 SDZ, ples v avditoriju SND.

27.—Carniola Tent št. 1288, The Maccabees, ples v avditoriju S. N. Doma.

28.—Accacia Club, ples v Twilight Ballroom.

28.—Zadružna plesna veselica z večerjo v Slovenskem društvenem domu na Reher Ave.

28.—Društvo Clevelandski Slovenci št. 14 SDZ, ples v S. N. Domu na St. Clair Ave.

29.—Little Flower Cadets SWU No. 47, plesna veselica—"Silver Dollar Dance."

29.—Društvo sv. Cirila in Metoda št. 18 SDZ, proslava 25-letnice v avditoriju SND.

29.—Konzertna proslava 25-letnice društva Zvon v S. N. Domu na 80. cesti.

NOVEMBER

4.—Buckeye Stars, ples v Twilight Ballroom.

4.—Društvo Slova št. 43 SDZ v Niles, O., priredi veselico v nemški dvorani na Belmont Ave.

4.—White Motor Union Local 32, ples av avditoriju SND.

5.—Konzert mladinskega pevskega zbora Kanarčki v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave.

7.—Zbor Adria, koncert v društvenem domu na Reher Ave.

11.—Cvet hrvatskih sestara, ples v Twilight Ballroom.

11.—Društvo Slovenec št. 1 SDZ, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

12.—Samostojna Zarja, opera in ples, v avditoriju SND.

12.—Mladinski pevski zbor "Črički" ima koncert v S. N. Domu na 80. cesti.

18.—Društvo Eastern Star št. 51 SDZ priredi plesno veselico v Slovenskem domu na Holmes Ave.

18.—Young Ladies' Sodality of St. Vitus, ples v Twilight Ballroom.

19.—Društvo sv. Ane št. 4 SDZ priredi plesno veselico v avditoriju S. N. Doma na St. Clair Ave.

22.—Interlodge League, ples v avditoriju S. N. Doma.

26.—Konzert Mladinskega pevskega zbora SDD, Waterloo Rd., v avditoriju S. D. Doma.

26.—Podružnica št. 25 SZZ priredi igro in ples v Knausovi

dvorani.

30.—"SDZ dan" pod vodstvom Junior League, program in ples. S. D. Dom na Waterloo Rd.

DECEMBER

2.—Pevsko društvo Lira, ples v Twilight Ballroom.

3.—Društvo Pioneers HBZ, ples in obletnica v avditoriju S. N. Doma.

9.—Društvo sv. Janeza Krstnika št. 37 JSKJ, zabava v avditoriju S. N. Doma.

16.—National Screw Manufacturing Co., božičnica v obeh dvoranah S. N. Doma.

17.—Slovenska mladinska šola S. N. Doma, božičnica v avditoriju S. N. Doma.

31.—Silvestrov večer priredi Slovenski narodni dom in klub društev S. N. Doma v avditoriju S. N. Doma.

JANUAR

20.—Pevsko društvo Lira, ples v Twilight Ballroom.

FEBRUAR

3.—Društvo Kranj, ples v Twilight Ballroom.

MAREC

30.—Pevsko društvo Lira, ples v Twilight Ballroom.

Križ v Sahari

Znanstveno raziskovanje Sahare, neznanske puščave v Afriki, je še dandanes nedovršena naloga. Kar nemogoče so ovire, ki odpravljajo raziskovalce in marsikdo je v deželi brez vode in peščenih viharjev svojo vmeno poplačal z življenjem in je umrl kot žrtev znanstva.

Dosti je še hrabrih mož, ki se upajo na pot, da bi prodrli do dna skrivnostim, ki jih vsebuje Sahara. Niso geologi, meteorologi, zoologi in botaniki, ki gredo v puščavo na raziskovanje.

Vprav v novejših časih se je več raziskovalcev za versko zgodovino posvetilo delu v Sahari, da bi dosegli svoje uspehe.

Tako so, na primer, preiskovali vprašanje, kako daleč je v črni del zemlje prodrli rimski vpliv v stoletjih, ko so bili stari Rimljani gospodarji Severne Afrike. Zastopniki verske vede so se zanimali za to, ali je mogoče pri samotnih plemenih Berberov in drugih nomadov tudi po prihodu islama najti še ostank

ke krščanstva. Saj je živele vprav v Severni Afriki ob času prvih stoletij krščanstva kaj vneto krščansko življenje, ki so ga šele v osmem stoletju uničili "sinovi preroka."

Francoski raziskovalec Rene Pottier je nedavno poročal o jako zanimivih dognanjih, ki jih je izsledil na svojih potovanjih po Sahari in ki vsebujejo dragocene prispevke za omenjene probleme.

Kar čudno se je, na primer, zazdelo, ko je dognal, da ženske v bližini Tonggourta (1000 km južnovzhodno od Alžira) naredijo križ čez živila, ki se lahko pokvari: kruh in presno maslo. Seveda ne pravijo, da delajo križ, ampak pravijo temu znaku "Gabrijelovo znamenje."

Kakor je znano, ima nadangel Gabrijel jako važno mesto v mohamedanskih legendah.

Pottier pa si to čudno stvar takole razlaga: "Kakih 40 km južno od Tonggourta so razvaline vasi Sidi-Hania. Tjakaj pridejo vsaka leto procesije in romarji vsega plemena Oned-Riga. Kakor je mnogo domačinov povedalo, so ondi našli kamen, v katerem so bile vdolbene črke jezika, ki ni bil arabski. Arabci so imeli ta kamen dolgo za talisman, potem pa so ga, žal, izgubili."

"Ali ni prav, če mislimo," poroča Pottier dalje, "da je bil mogoče v Sidi-Bai-Haniji nekoč sedež onih škofij, ki jih je bilo toliko v Severni Afriki!"

Kakih 90 km severno od El Ueda je Pottier na starih, posebnih vratih našel znamenje križa. Tem vratom reka jo domačini "romanna." Tudi v tem primeru si Pottier vse to razlaga tako, da so to ostanki iz rimsko-krščanske dobe. Torej je križ

ščanstvo prodrlo dosti bolj na jug, kakor pa so doslej mislili!

A celo v kraju, ki mu človek tega res ne bi prisodil, je francoski učenjak našel zveličavno znamenje krščanstva — in sicer v mošeji mohamedanske zveze Djaretov! Ta mošeja stoji v vasi Adjakli, ki je ena od najbolj zagrizenih zvez vsega islama na svetu. Ona je zatočišče poslednjih Senusijev, ki so najhujši gorečniki Mohamedovi. Tu je kar v večjem številu znamenje križa.

Jako čudno je, da križ celo ono vdolbino krasi, ki je obrnjena proti Mekki. Kadar se ti fanatični Mohamedanci v svojih molitvah klanjajo Mekki, se zaeno priklanjajo križu. Pottierju je žal, da je pozabil, s kakšnim izrazom imenujejo križ ti molilci iz mošeje. A po pomenu jim je križ izraz "za vse najčudovitejši" kar je na svetu. Pottier meni, da so ti znaki križa spomini na križanje iz armade kralja Ludovika Svetega.

Pri Ued Righ je Pottier našel križ tudi na hišnih vratih: prebivalci pravijo, da jih varuje hudobnih duhov, da ne pridejo v hišo. Beseda, ki jo imajo Arabci in Berberi za križ, pomeni po naše "srečo."

Povsod, kjerkoli je najti križ pri narodih v Sahari, pravi francoski raziskovalec, ima križ ta pomen, da ščiti kakega človeka ali kako stvar in pripominja: "Ali ni že to velike važnosti, da znamenje zveličanja še ni popolnoma izginilo iz mohamedanskih dežel? Ali ni zaeno tudi znamenje upanja, da bodo ti številni "verniki," kakor se mohamedanci sami imenujejo, tudi nekoč deležni odrešenja v znamenju križa?"

IZ PRIMORJA

Hrbtenico si je zlomil. Trst, julija 1939 — V ladjedelnici sv. Marka se je preteklega tedna zgodila težka nesreča. 32 letni delavec Andrej Novak je padel z 10 metrov visokega ogrodja.

Pri pradu si je zlomil hrbtnico in zadel težke notranje poškodbe. Rešila postaja ga je takoj odpeljala v bolnišnico na operacijo. Operacija je sicer popolnoma uspela, toda njegovo stanje je še vedno zelo resno.

DNEVNE VESTI

Zastrupljeni na sodbi

Philadelphia. — Mrs. Micicchi, ki je obtožena obnem z več drugimi, da je zastrupljala ljudi za zavarovalnico, bo danes prišla na obravnavo. Še dvanaest drugih je obtoženih umorov, toda za te se prične obravnavati šele jeseni. Kot znano, gre tukaj za več kot 200 umorov. Žrtve so bile vse zavarovane in merile so dobili lep denar za njimi. Zaprt je tudi nek zdravnik, ki je dajal strup.

Kralj Karol v posetih

Bukarešta, Romunija. — Na vsem tistem se je odpeljal romunski kralj Karol proti Turčiji in pozneje gre še na Grško. Vlada sicer pravi, da je šel samo na počitnice, pa splošno se sodi, da je to velike važnosti v sedanjih situaciji v južni Evropi.

Brez domovine

Varšava, Poljska. — Nemška policija je izgnala 150 Židov čez mejo na Poljsko. Poljska policija jih je poglala ročno nazaj. Zaostale so pa štiri stare ženske, ki niso mogle več naprej. Ostale so v gozdu, kjer se preživljajo že en teden z divjimi sadeži. Nemška policija jih ne pušča nazaj, poljska jim pa tudi ne dovoli naselitve. Kaj bo z njimi, se ne ve.

MALI OGLASI

Soba se odda

Poštenemu fantu se odda v našem soba. Prost vhod in kopalnica. Naslov 6606 Shaefer Ave. (171)

Na Poljskem so demonstrirali dijaki, kiso napisali napise: Gdansk je bil, je, in bo poljski.

Dr. James Smith in njegova žena, ki so ga zaprli v Louisiani radi poverbe \$100,000 univerzitetnega denarja.

Skrivnosti ruskega carskega dvora

ROMAN

Konstantin je hotel zvedeti od Vladimira, kje se skriva Bakunjin in kje imajo nihilisti svoja skrivališča, toda Vladimir ni hotel izdati nihilistov.

Zato ga je obdržal Konstantin kot ujetnika v svoji hiši.

BAKUNJIN BEG

Po atentatu na carja je odšel Bakunjin v vojašnico, ker je bilo določeno, da se uprejo častniki in zavzamejo Petrograd.

Toda nekateri častniki so preprečili ta upor.

S težavo je ubežal Bakunjin ter se zatekel k Petrovni!

— Petrovna, zasledujejo me, edino vi me morete rešiti!

— Na kak način?

— Dali mi boste žensko obleko ter me spremljali v Nemčijo. Ali ste pripravljeni!

— Za vas z največjim veseljem!

— Dobro torej. Odidite na policijo po potne liste.

— Na čigavo ime.

— Zahtevajte potni list za Rozo Sander, Ruskinjo.

Petrovna pohiti.

Po daljšem izpraševanju ji je dal uradnik potni list.

Pol ure pozneje sta se peljala naša begunca z vozom na kolodvor.

Mrak se je že spuščal.

Na kolodvoru sta kupila vozne listke za Berlin.

— Od tam se bova odpeljala v Hamburg.

Nato sta stopila v restavracijo in naročila čaja.

Pazljivo se je Bakunjin oziral. Povsod je pričakoval špijone.

In ni se motil.

Detektivi so bili v bližini.

Veliki knez Konstantin je ukazal najboljšemu ruskemu de-

tektivu Rustčevu, da na vsak način zgrabi Bakunjina.

Zato je poslal Rustčev več sto detektivov na kolodvore da bi pazili na one, ki se mislijo odpeljati iz Petrograda.

Tudi Rustčev se je nahajal na kolodvoru.

V restavraciji je sedel slučajno pri isti mizi, kot oni dve ruski dami.

Kot detektiv je vse okolne ljudi pazljivo opazoval.

Ruski dami se mu nista zdeli sumljivi.

Vratar je javil odhod vlaka.

Obe dami vstaneta.

Dama v modrem kostimu se skloni in pobere svoj majhen kovček.

Tedaj je postal detektiv pozoren.

Opazil je, da je dama dvignila kovček z nenadavno lahkoto.

Tako ne dvigne nobena žena breme s tal.

Samo mož lahko dvigne na ta način kovček.

Hitro je šel detektiv za obema damama na peron.

Vlak za Nemčijo je že dospel.

Obe dami sta stopili k vlaku.

Rustčev ju ni spustil iz oči.

— To je mož — pomisli Rustčev — ta me ne more prevarati.

— Tako stopa samo možki v vagon, nikdar ženska. — Jasn

je, da se je Bakunjin preoblekel.

Približa se k vagonu.

Toda Bakunjin je že opazil, da ga nekdo opazuje. Spoznal je Rustčeva ter takoj vedel, zakaj se nahaja najspretnejši ruski detektiv na kolodvoru.

— Mene išče — pomisli veliki zarotnik — toda moti se, ako misli, da me bo ujel.

Hitro stopi v kupej ter potegne Petrovno za seboj.

Toda čim je zaprl vrata, zašepče modistinji:

— Petrovna, sedaj morava biti odločna!

Tukaj je najslavnejši ruski detektiv in ako se ne motim, me je že spoznal.

— Izdan sem!

Vidim po njegovih očeh, da me smatra za Mihajla Bakunjina.

— Samo na en način se lahko rešiva, Petrovna.

— Sedite sem in držite vrata, da jih ne more nihče odpreti.

A jaz bom med tem na drugi strani pobegnul.

Tam stoji vlak, ki sicer ne gre v Nemčijo, toda ki bo odšel pred najinim.

Poskusil se bom tam skriti, a pot me naj odvede, kamor hoče.

Na vsak način moram uiti detektivu.

— Zbogom, Petrovna!

Hočem se vam samo zahvaliti za vse, kar ste storili zame.

Mihajlo Bakunjin stisne še enkrat roko Petrovni, a nato pohiti k drugim vratom, odpre jih ter skoči iz vagona.

Vlak na drugem tiru se je pravkar začel premikati.

Bakunjin skoči v neki vagon. Oddelek je bil prazen.

Sedel je v kot, — lokomotiva ga je vlekla z veliko hitrostjo v neznan kraj.

Med tem je opazoval Rustčev kupej, v katerega je vstopil Bakunjin in njegova sprem

ljevalka.

Oprezno se približa k vratom.

Sedaj je stal pred vratmi.

Srce mu je tolklo od veselja.

Našel je onega, ki ga išče policija že tako dolgo, — ki so ga preganjali vsi detektivi leta in leta brez uspeha, — po silni Rusiji, na čigar glavo je bila razpisana velika nagrada.

Sedaj je končno našel človeka, ki je bil vodja nihilistov.

Rustčev je že videl v duhu, da ga je car imenoval za policijskega ravnatelja v Petrogradu.

Sedaj je moral biti odločen.

Hitro potegne iz telovnika malo žvižgalko.

Rustčev zažvižga.

Takoj so se zbrali okrog njega vsi detektivi, ki so imeli službo na kolodvoru.

Deset močnih ljudi se zbere okrog njega.

Rustčev je hotel odpreti vrata, toda nekdo jih je od znotraj držal z vso silo.

Petrovna je vedela, da gre za Bakunjinovo življenje in to ji je dajalo moči.

Tako je preteklo nekaj minut.

Petrovna je s svojimi slabimi rokami krčevito držala ključko na vratih kupeja.

Med tem je odpeljal vlak na sosednem tiru.

— Odprite — zakriči Rustčev jezno.

Z vso silo odpre vrata.

Detektiv je padel na tla, ker ni pričakoval, da se bodo dala vrata tako lahko odpreti.

Kot tiger se vrže v kupej.

Ko je videl, da ni Bakunjina v kupeju, je zakričal od jeze.

V kotu je sedela Petrovna. Prekrižala je roke in povsila oči.

Delala se je nedolžno.

Vse žene se lahko pretvarjajo, ako je potrebno. Vsaka žena je nekaj igralka, rojena komedijantka.

Zato se je tudi grbava modistinja lahko pretvarjala.

Rustčev stopi pred njo.

— Kje je druga dama, ki je stopila z vami v ta kupej —

vzklikne on.

Petrovna ga pogleda.

— Katera druga dama?

— Ona dama, s katero ste vstopili!

— Moj Bog, na kolodvoru sem videla mnogo dam. Ne vem, katero mislite!

— Mislim ono gospo, s katero ste sedeli v čakalnici ter pili čaj, — reče Rustčev besno.

— Imela je modri kostim, a bila je visoka in močna, — odgovori detektiv.

— Take dame nisem nikdar videla, — reče Petrovna mirno.

— Niste videli? — prične Rustčev. — Ali mislite, da me boste z lažjo prevarali? Videl sem na lastne oči, kako je stopila dama z vami v ta kupej.

— Gotovo se je skrila pod klop.

— Poglejte, morda je tu, — Petrovna.

— Može, preiščite kupej! Detektivi vstopijo.

Petrovno so prisilili, da je šla ven, a nato so preiskali celi vagon.

Iskali so povsod, toda nikjer niso mogli ničesar najti.

Rustčev je bil divji.

To je bilo za njega bridko razočaranje.

Napredovanje, odlikovanje in slava, vse je padlo v vodo.

— Pobegnil, — zamrmra. — Torej je res pobegnil! Toda kako je bilo to mogoče?

— Kako, za vraga, je mogel pobegniti Mihajlo Bakunjin!?

— Videl sem na lastne oči, da je vstopil v kupej.

— Ne more biti drugače, kot da je tukaj vstopil, a na drugi strani zopet izstopil.

Opazil je, da ga opazujem. Zal da se nisem preoblekel, a on me je gotovo poznal.

Tako je pobegnil s tega kupeja in gotovo mirno odšel s kolodvora.

Detektiv Rustčev se ni motil.

Toda na eno je pozabil.

Ni vedel, da je stal ob vlaku za Nemčijo še drug vlak, kmor je Bakunjin pobegnul.

Bil je prepričan, da se je vrnil Bakunjin v Petrograd.

— Sedaj bom vas aretiral, —

reče Petrovni.

— Aretiral? — vzklikne ta, — zakaj?

— Vi ste se nahajali v družbi najnevarnejšega sovražnika carske hiše, Mihajla Bakunjina, — odvrne Rustčev. — Pojdite z menoj na policijo!

Petrovna je šla z njim.

Na policiji je trdovratno vse tajila.

Radi pomanjkanja dokazov so jo morali končno spustiti.

Med tem je preiskal Rustčev celo mesto.

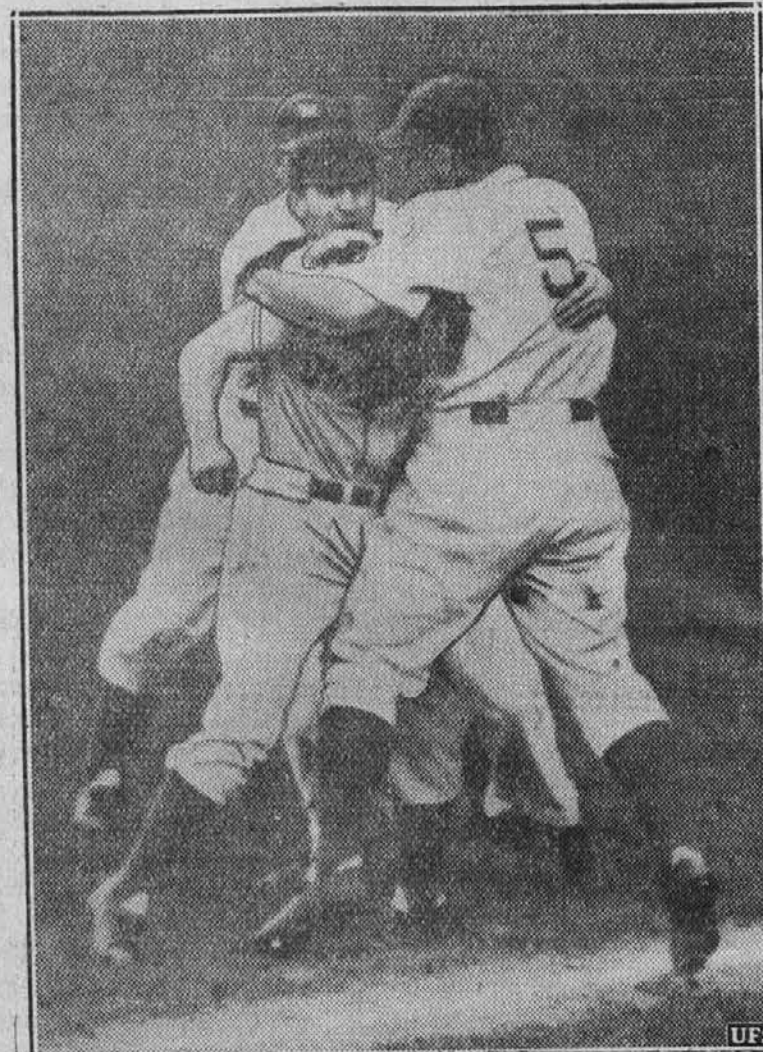

Na newyorški razstavi republik iz Južne Amerike, je bila proglašena Elira Laine za kaviro kraljico.

Cela vojska detektivov je preplavila Petrograd in iskala nevarnega Mihajla Bakunjina. Tretjega dne je zvedel Rustčev, da je nameraval Bakunjin odpotovati v Nemčijo. (Dalje prihodnjič)

Toda vse zaman. Policija se je kmalu prepričala, da se Bakunjin ne nahaja v Nemčiji. (Dolje prihodnjič)

— odpirajte slovenske trgovce!

Takole se pa "nosijo," kadar pride do mednarodnih zapletljajev med igralci žoge.

AMERICAN RADIATOR PRODUCTS WOLFF HEATING CO.

GREJNI INŽENIRJI

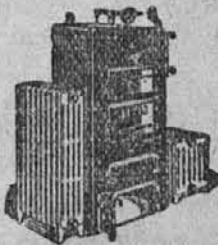
Gorak zrak, para, vroča voda, plin, olje, air conditioning. — Popravljamo vse vrste furneze in boilerje.

NOBENE GOTOVINE TAKOJ, PLACATE V TREH LETIH

Urad in razstava vseh predmetov na

115 E. 103 ST. GLENVILLE 9218

Vprašajte za našega zastopnika — Štefan Robash

Avgustova razprodaja pohištva!

Steve Trebec Jr. pravi:

Kar prosim prijatelje je to, da mi dajo priliko dokazati, da jim prihranim do 25% na pohištvo in posteljnini.

Prihranite najmanj 25%

Lahka odplačila! Zastonj spravimo!

Odprto zvečer, razen ob sredah

THE FURNITURE MART, INC.

15428 Waterloo Rd. KE-1405

Nasproti Slov. Del. Doma

Dvakrat na leto napravimo od svojih nizkih cen, še večje znižanje, da se iznebimo zaloge na rokalah. Nič rezervirane. Izberite si pohištvo in prihranite najmanj

25%

Poslušajte naš radio program slovenske godbe vsako soboto zjutraj od 9:05 do 9:30 na postaji WOLFE. Poslajte priporočila.

V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA NEPOZABNEGA SOPROGA IN OČETA

Joseph Kauška

ki je preminil 24. julija 1938

Spavaj mirno v jami tihi, ljubi oče in soprog, večna luč Ti naj sveti, dokler nas ne združi Bog.

Žalujoci ostali:

KAROLINA, soproga
JOSEPH, MARJA, KAROLINA,
VERONIKA, JOSEPHINE in
ALICE, otroci

Cleveland, Ohio, 24. julija 1939.

Prijatelj's Pharmacy

SLOVENSKA LEKARNA
Vogal St. Clair Ave. in E. 68th
ENDicott 9571

Pripeljemo na dom.

AUGUST KOLLANDER

6419 St. Clair Ave.

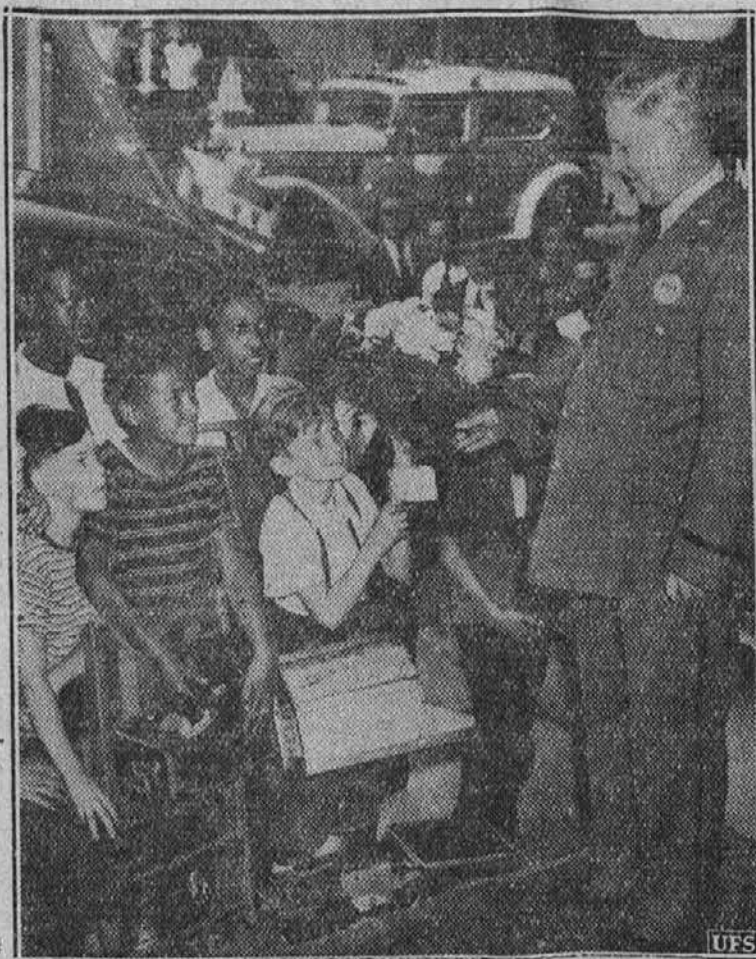
v Slovenskem Narodnem Domu

PRODAJA parobrodne listke za vse prekomorske parnike;

POSILJA denar v staro domovino točno, po dnevnih cenah;

OPRAVLJA notarske posle.

Kollander ima v zalogi tudi jugoslovanske znamke.

Newyorški snažilci čevljev, navdušeni častilci rokoborca Dempseya, so zbrali 75 centov, kupili šopek rož in jih prinesli Jacku v bolnišnico.

Sunny Kole, star 6 let je preplaval reko Mississippi v 19 minutah. Reka je široka eno in pol milje pri Edwardsville, Ill.

PIKNIK

bo popolen uspeh, ako ga oglašate v

“AMERIŠKI DOMOVINI”

Društva imajo izjemne cene na oglasih